Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

zo 16. apríla 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dumping — Dovoz určitých rúr a rúrok zo železa alebo ocele — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 3 ods. 7 — Ujma spôsobená výrobnému odvetviu — Známe faktory — Príčinná súvislosť — Nezohľadnenie šetrenia zameraného na odhalenie protisúťažných praktík podnikov Spoločenstva v dotknutom odvetví — Nariadenie (ES) č. 2320/97 — Platnosť“

Vo veci C-143/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Nemecko) z 18. decembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 26. marca 2014, ktorý súvisí s konaním:

TMK Europe GmbH

proti

Hauptzollamt Frankfurt (Oder),

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia A. Arabadžiev a C. Lycourgos,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. januára 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— TMK Europe GmbH, v zastúpení: N. Meyer, Rechtsanwalt,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

— Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci R. Bierwagen, Rechtsanwalt,

— Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 zo 17. novembra 1997, ktorým sa zavádzajú konečné antidampingové clá na dovoz určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom v Maďarsku, Poľsku, Rusku, Českej republike, Rumunsku a Slovenskej republike a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 1189/93 a zastavuje konanie v súvislosti s týmito dovozmi s pôvodom v Chorvátskej republike (Ú. v. ES L 322, s. 1; Mim. vyd. 11/026, s. 329).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou TMK Europe GmbH (ďalej len „TMK Europe“) a Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Hlavný colný úrad vo Frankfurte nad Odrou), ktorého predmetom je antidumpingové clo vymáhané od spoločnosti TMK Europe na základe nariadenia č. 2320/97 z titulu dovozov uskutočnených v rokoch 2001 až 2003.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 384/96

3 Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, a korigendum Ú. v. EÚ L 7, 2010, s. 22). Vzhľadom na dátum prijatia nariadenia č. 2320/97, ktorého zákonnosť je pred vnútroštátnym súdom napadnutá, musí byť spor posudzovaný na základe nariadenia č. 384/96 (ďalej len „základné nariadenie“).

4 Článok 1 ods. 1 základného nariadenia stanovoval:

„Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v spoločenstve spôsobuje ujmu.“

5 Článok 3 základného nariadenia, nazvaný „Vymedzenie ujmy“, v odsekoch 1, 2 a 5 až 7 stanovoval:

„1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu spoločenstva, značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu spoločenstva alebo značnú prekážku v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak:

a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu spoločenstva; a

b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva.

…

5. Vyhodnotenie dopadu dumpingových dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia vrátane skutočnosti, že výrobné odvetvie je ešte stále v procese zotavovania sa z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania, veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, skutočného alebo potenciálneho poklesu odbytu, ziskov, výroby, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií, využitia kapacít; faktorov ovplyvňujúcich ceny v spoločenstve; skutočných a potenciálnych negatívnych vplyvov na peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť navýšenia kapitálu alebo investícií. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci, ani nemôžu byť jeden alebo viaceré z týchto faktorov nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

6. Zo všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu v zmysle tohto nariadenia. Špecificky to znamená preukázanie toho, že objem a/alebo úrovne cien špecifikované podľa odseku 3 majú dôsledky na výrobné odvetvie spoločenstva tak, ako je ustanovené v odseku 5 a že tieto dôsledky sú takého rozsahu, že ho možno klasifikovať ako značný.

7. Iné známe faktory, ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu spoločenstva, sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobenú týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zvážiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami spoločenstva a tretej krajiny a rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva.“

Nariadenie (ES) č. 2320/97

6 Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia č. 2320/97 sa zavádzajú konečné antidampingové clá na dovozy najmä bezšvových rúrok patriacich do podpoložky 7304 31 99 kombinovanej nomenklatúry nachádzajúcej sa v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382), ktoré pochádzali, okrem iného, z Ruska.

Nariadenie (ES) č. 1322/2004

7 Nariadenie Rady (ES) č. 1322/2004 zo 16. júla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 2320/97, ktorým sa ukladajú konečné antidumpingové clá na dovozy určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele pôvodom okrem iného z Ruska a Rumunska (Ú. v. EÚ L 246, s. 10), obsahuje, okrem iného, nasledujúce odôvodnenia:

„…

(9) V rozhodnutí Komisie 2003/382/ES [z 8. decembra 1999 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy o ES (Vec IV/E-1/35.860-B – bezšvíkové rúry z ocele) (Ú. v. ES L 140, s. 1)] (ďalej len ‚rozhodnutie o hospodárskej súťaži‘) boli niekoľkým výrobcom spoločenstva udelené pokuty za zapojenie sa do dvoch prípadov porušenia ustanovení článku 81 ods. 1 Zmluvy o ES.

(10) Po prijatí rozhodnutia o hospodárskej súťaži sa najprv zvážilo, že ak sa vôbec nejaká súvislosť s nariadením (ES) č. 2320/97 vyskytla, nemala taký charakter, že by si vyžadovala opätovné preskúmanie zistení tohto nariadenia. Po uverejnení rozhodnutia o hospodárskej súťaži však jedna zo zúčastnených strán vzniesla otázku prípadného dosahu správania nerešpektujúceho pravidlá hospodárskej súťaže na platné antidumpingové opatrenia a poskytla ďalšie informácie

v súvislosti s otázkami vzťahujúcimi sa na ujmu a zistenia príčinných súvislostí nariadenia (ES) č. 2320/97. Toto nariadenie má za cieľ preveriť, či rozhodnutie o hospodárskej súťaži má nejaké dôsledky na antidumpingové opatrenia platné v súčasnosti.

…

(19) Za predpokladu, že sa škála výrobkov, zapojené spoločnosti a časové obdobie dvoch konaní prekrývajú iba čiastočne, bolo zistené, že dosah správania nerešpektujúceho pravidlá hospodárskej súťaže ovplyvnil antidumpingové vyšetrovanie, na ktorom boli založené konečné clá uložené roku 1997 v obmedzenom rozsahu. Ak sa okrem toho vylúčia údaje spoločností, u ktorých sa zistilo porušenie článku 81 ods. 1 Zmluvy o ES, výsledky sa ukážu ako porovnateľné s výsledkami vypočítanými na základe údajov desiatich spolupracujúcich výrobcov spoločenstva, vrátane tých, ktorí sa zúčastnili na uvedenom správaní nerešpektujúcom pravidlá hospodárskej súťaže, t. j. dumping spôsobujúci ujmu by stále existoval. Je tak nanajvýš nepravdepodobné, že správanie výrobcov spoločenstva nerešpektujúce pravidlá hospodárskej súťaže malo podstatný dosah na pôvodné zistenia antidumpingového vyšetrovania. Nedá sa však s určitosťou potvrdiť, či by celkové trhové podmienky boli pri neexistencii počínania nerešpektujúceho pravidlá hospodárskej súťaže rovnaké.

(20) Vzhľadom na uvedené sa považuje za vhodné viac neuplatňovať opatrenia stanovené nariadením (ES) č. 2320/97. Je to v súlade so zásadami riadne fungujúcej administratívy a dobrej správnej praxe…“

8 Článok 1 nariadenia č. 1322/2004 zmenil nariadenie č. 2320/97 a doplnil doň článok 8, podľa ktorého „články 1, 2 a 3 sa neuplatňujú od 21. júla 2004.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 TMK Europe dovážala v rokoch 2001 až 2003 rúry z Ruska. Hauptzollamt, ktorý sa domnieval, že sa na tieto dovozy uplatňuje nariadenie č. 2320/97, vyzval túto spoločnosť na úhradu, okrem iného, aj antidumpingového cla vo výške 375 178,13 eura.

10 Dňa 18. novembra 2003 táto spoločnosť namietala pred Hauptzollamt povinnosť úhrady tohto cla, keďže sa domnievala, že dovážané rúry nespadajú do pôsobnosti tohto nariadenia.

11 Po uverejnení nariadenia č. 1322/2004, ktoré pozastavilo uplatňovanie nariadenia č. 2320/97 od 21. júla 2004, a to v dôsledku rozhodnutia o hospodárskej súťaži ukladajúceho pokuty určitým výrobcom Spoločenstva v dotknutom odvetví činnosti, TMK Europe podala na Hauptzollamt novú žiadosť o vrátenie antidumpingového cla s odvolaním sa na nezákonnosť nariadenia č. 2320/97.

12 Keďže žiadosť TMK Europe bola 29. októbra 2010 zamietnutá, podala táto spoločnosť na Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Finančný súd Berlin-Brandenbursko) žalobu na vrátenie dotknutého antidumpingového cla, pričom zopakovala obidva uvedené žalobné dôvody, a to že jednak dovážané rúry nespadajú do pôsobnosti nariadenia č. 2320/97, a jednak že toto nariadenie je nezákonné.

13 Vnútroštátny súd sa domnieva, že kým prvý žalobný dôvod nemôže byť úspešný, existujú určité pochybnosti, pokiaľ ide o odpoveď týkajúcu sa druhého žalobného dôvodu.

14 Aj keď sa vnútroštátny súd prikláňa k názoru, že nariadenie č. 2320/97 je platné, nevie s istotou určiť, či dôvody, ktoré viedli Radu Európskej únie k tomu, aby nariadením č. 1322/2004 rozhodla, že od 21. júla 2004 sa už nebudú uplatňovať články 1 až 3 nariadenia č. 2320/97, musia mať v tomto smere tiež spätný účinok na platnosť nariadenia č. 2320/97.

15 Podľa vnútroštátneho súdu vyvstáva otázka, či Rada pri prijatí nariadenia č. 2320/97 zo 17. novembra 1997 nemala zohľadniť skutočnosť, že Európska komisia začala 25. novembra 1994 šetrenie zamerané na odhalenie prípadných protisúťažných praktík vo výrobnom odvetví Spoločenstva. Podľa článku 3 ods. 7 prvej vety základného nariadenia totiž iné známe faktory ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva, sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujma spôsobená týmito inými faktormi nebude pripísaná dumpingovým dovozom.

16 Za týchto podmienok Finanzgericht Berlin-Brandenburg rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Je nariadenie… č. 2320/97… neplatné z dôvodu, že [Rada] v rozpore s požiadavkami na vymedzenie ujmy vyplývajúcimi z článku 3 ods. 7 [základného] nariadenia takúto (ujmu) akceptovala bez zohľadnenia skutočnosti, že na základe neuverejneného rozhodnutia z 25. novembra 1994 (vec IV/35.304) prijatého najmä na základe článku 14 ods. 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho články 81 ES a 82 ES…, sa Komisia rozhodla začať šetrenie vo veci prípadných protisúťažných praktík týkajúcich sa rúrok z nelegovanej ocele, eventuálne porušujúcich článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3), a článok 81 ES?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti domáhania sa nezákonnosti pred vnútroštátnym súdom

17 Talianska vláda a Komisia uvádzajú, že platnosť nariadenia č. 2320/97 nemožno namietať pred vnútroštátnym súdom, keďže ju žalobkyňa vo veci samej nenamietala v lehote stanovenej v článku 230 ES, platného v tom čase.

18 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že všeobecná zásada, ktorá zaručuje, že každá osoba má alebo mala možnosť napadnúť akt Spoločenstva tvoriaci základ pre rozhodnutie namierené voči nej, však nijako nebráni tomu, aby nariadenie nadobudlo konečnú platnosť pre jednotlivca, voči ktorému sa musí považovať za individuálne rozhodnutie, ktorého zrušenie mohol bez akýchkoľvek pochybností požadovať na základe článku 230 ES, čo tomuto jednotlivcovi zabraňuje odvolávať sa pred vnútroštátnym súdom na protiprávnosť tohto nariadenia. Tento záver možno aplikovať na nariadenia zavádzajúce antidumpingové clo z dôvodu ich dvojakej povahy, a to povahy normatívneho aktu a aktu spôsobilého dotýkať sa priamo a osobne určitých hospodárskych subjektov (rozsudok Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, bod 37 a citovaná judikatúra).

19 Platí totiž, že nariadenia zavádzajúce antidumpingové clo, aj keď sú na základe svojej povahy a rozsahu normatívne, môžu sa priamo a osobne dotýkať tých výrobcov a vývozcov dotknutého tovaru, ktorým sú pripisované dumpingové praktiky, pretože použili údaje pochádzajúce z ich obchodnej činnosti. To je vo všeobecnosti prípad vyrábajúcich a vyvážajúcich podnikov, ktoré môžu preukázať, že boli uvedené v aktoch Komisie a Rady alebo dotknuté pôvodnými šetreniami (pozri rozsudky Allied Corporation a i./Komisia, 239/82 a 275/82, EU:C:1984:68, body 11 a 12; Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, bod 21, ako aj Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 30).

20 To isté platí aj pre dovozcov dotknutého výrobku, ktorých predajné ceny boli zohľadnené pri stanovení vývozných cien, a teda ktorí sú dotknutí zisteniami týkajúcimi sa existencie dumpingovej praxe (pozri rozsudky Nashua Corporation a i./Komisia a Rada, C-133/87 a C-150/87, EU:C:1990:115, bod 15; Gestetner Holdings/Rada a Komisia, C-156/87, EU:C:1990:116, bod 18, ako aj Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 31).

21 Súdny dvor tiež rozhodol, že dovozcovia pridružení k vývozcom z tretích krajín, na ktorých výrobky sú uložené antidumpingové clá, môžu napadnúť nariadenia zavádzajúce tieto clá najmä v prípade, keď bola vývozná cena vypočítaná na základe predajnej ceny na trhu Spoločenstva zavedenej týmito dovozcami, a v prípade, keď bolo na základe tejto predajnej ceny vypočítané samotné antidumpingové clo (pozri v tomto zmysle rozsudok Neotype Techmashexport/Komisia a Rada, C-305/86, EU:C:1990:295, body 19 a 20, ako aj Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 32).

22 Okrem toho uznanie nároku niektorých kategórií hospodárskych subjektov ako subjektov, ktoré môžu podať žalobu o neplatnosť antidumpingového nariadenia, nemôže zabrániť tomu, aby mohli byť takýmto nariadením osobne dotknuté aj iné subjekty z dôvodu určitých vlastností, ktorými sa vyznačujú a ktoré ich odlišujú od iných subjektov (pozri rozsudky Extramet Industrie/Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, bod 16, a Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 33).

23 Pokiaľ ide o predmetné konanie, nebolo však preukázané, že by TMK Europe mohla byť považovaná za spoločnosť patriacu do niektorej z vyššie identifikovaných kategórií hospodárskych subjektov.

24 V prvom rade je nesporné, že TMK Europe, ako ani jej právny predchodca, spoločnosť Sinara Handel GmbH (ďalej len „Sinara“), neboli v nariadení č. 2320/97 identifikované ako vyvážajúce podniky. Rovnako zrejme nie sú ani dovážajúcimi podnikmi dotknutými šetreniami, ktoré predchádzali prijatiu tohto nariadenia.

25 Následne, aj keby bola Sinara súčasťou skupiny ruských vyvážajúcich podnikov, ktoré boli účastníkmi antidumpingového konania, zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, že by vývozná cena, o ktorú sa určenie antidumpingového cla opieralo, bola vypočítaná na základe predajnej ceny na trhu Spoločenstva zavedenej týmto dovozcom, a ani že na základe týchto predajných cien bolo vypočítané samotné antidumpingové clo.

26 Napokon, keďže Komisia namieta neprípustnosť domáhania sa nezákonnosti pred vnútroštátnym súdom, musí túto neprípustnosť preukázať predloženými dôkazmi. Argumenty, ktoré Komisia v tejto súvislosti uviedla, však nestačia na preukázanie, že by Sinara bola dostatočne prepojená s ruskými vyvážajúcimi podnikmi alebo že by jej situácia bola osobitná vo vzťahu ku všetkým ostatným hospodárskym subjektom natoľko, aby mohol byť tento podnik považovaný za priamo a osobne dotknutý v zmysle článku 230 ES, počas lehoty, ktorú tento článok priznáva na podanie návrhu na neplatnosť nariadenia č. 2320/97 zo 17. novembra 1997.

27 Za týchto okolností, a za predpokladu, že všetky práva a povinnosti spoločnosti Sinara prešli na TMK Europe, samotné informácie, ktoré boli predložené Súdnemu dvoru, neumožňujú považovať za preukázané, že TMK Europe mohla bez akýchkoľvek pochybností požadovať zrušenie nariadenia č. 2320/97, ktorým boli zavedené konečné antidampingové clá na dovozy najmä bezšvíkových rúr s pôvodom v Rusku.

28 Takéto posúdenie situácie vyvážajúceho podniku s ohľadom na nariadenie č. 2320/97 nemôže byť spochybnené ani skutočnosťou, že vyvážajúce podniky neboli účastníkmi antidumpingového konania, a ani tvrdeniami talianskej vlády, že TMK Europe mohla namietať dôvody nariadenia č. 1322/2004.

29 Z vyššie uvedeného vyplýva, že ZMK Europe bola oprávnená domáhať sa nezákonnosti nariadenia č. 2320/97 pred vnútroštátnym súdom, ktorý teda nebol viazaný konečnou povahou antidumpingového cla, ktoré toto nariadenie uložilo.

30 V dôsledku toho Súdny dvor je povinný na otázku vnútroštátneho súdu odpovedať.

O platnosti nariadenia č. 2320/97

31 Vnútroštátny súd sa pýta, či Rada tým, že pri prijatí nariadenia č. 2320/97 zo 17. novembra 1997 nezohľadnila skutočnosť, že Komisia začala 25. novembra 1994 šetrenie zamerané na odhalenie prípadných protisúťažných praktík vo výrobnom odvetví Spoločenstva, neporušila ustanovenia základného nariadenia.

32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 3 ods. 5 základného nariadenia stanovuje, že vyhodnotenie dopadu dumpingových dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav tohto výrobného odvetvia. Toto ustanovenie obsahuje zoznam rozličných faktorov, ktoré môžu byť vzaté do úvahy, pričom spresňuje, že tento zoznam nie je vyčerpávajúci, ani nemôžu byť jeden alebo viaceré z týchto faktorov nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom (rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 20 a citovaná judikatúra).

33 Článok 3 ods. 7 základného nariadenia stanovuje, že iné známe faktory, ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva, sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobenú týmito inými faktormi nebude možné pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6 tohto článku, ktorý spresňuje, že za pomoci všetkých predložených relevantných dôkazov sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú značnú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 21 a citovanú judikatúru).

34 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že určenie existencie ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva predpokladá posúdenie zložitých hospodárskych situácií, a preto sa súdne preskúmanie takéhoto posúdenia musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci. Tak je to najmä v prípade určenia faktorov, ktoré spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva v rámci dumpingového šetrenia (pozri rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 22 a citovanú judikatúru).

35 Inštitúcie Európskej únie majú pri určovaní existencie dumpingu povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať, vyplýva skutočne z dumpingových dovozov, a musia vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, najmä ujmu, ktorá má pôvod v samotnom správaní výrobcov Spoločenstva (pozri rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 23 a citovanú judikatúru).

36 V tejto súvislosti inštitúciám Európskej únie prináleží, aby preverili, či účinky týchto iných faktorov neboli takej povahy, že by prerušili príčinnú súvislosť medzi jednak predmetnými dovozmi a jednak ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Spoločenstva. Takisto im prináleží preveriť, či ujma pripísateľná týmto ostatným faktorom nie je zohľadnená pri určovaní ujmy v zmysle článku 3 ods. 7 základného nariadenia, a či v dôsledku toho uložené antidumpingové clo neprekračuje to, čo je potrebné na odstránenie ujmy spôsobenej dumpingovými dovozmi.

37 Ak však inštitúcie Európskej únie konštatujú, že napriek takýmto faktorom je ujma spôsobená dumpingovými dovozmi značná v zmysle článku 3 ods. 1 základného nariadenia, medzi dovozmi a ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Spoločenstva môže byť zistená príčinná súvislosť (pozri rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 25 a citovanú judikatúru).

38 Pokiaľ ide o predmetné konanie, je potrebné konštatovať, že ako z odôvodnení nariadenia č. 1322/2004, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia o hospodárskej súťaži vyplýva, dňa 25. novembra 1994 bolo na základe rozhodnutia Komisie začaté šetrenie zamerané na odhalenie prípadnej existencie

protisúťažných praktík podnikov, ku ktorým dochádzalo na trhu Spoločenstva s bezšvíkovými rúrami z ocele. Tiež je nesporné, že toto šetrenie umožnilo Komisii začať konanie podľa článku 81 ES až 20. januára 1999, kedy oznámila svoje výhrady dotknutým podnikom.

39 V čase prijatia nariadenia č. 2320/97 zo 17. novembra 1997 teda rozhodnutie o hospodárskej súťaži ešte nebolo prijaté. V dôsledku toho nemožno toto rozhodnutie samo osebe považovať za „známy faktor“ v zmysle článku 3 ods. 7 základného nariadenia, ktorý mala Rada zohľadniť pri určení ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva s cieľom odôvodniť antidumpingové opatrenie, akým je opatrenie vyplývajúce z nariadenia č. 2320/97.

40 Pokiaľ ide o šetrenie začaté 25. novembra 1994 na základe rozhodnutia Komisie, treba konštatovať, že jeho výlučne prípravný charakter bráni tomu, aby sa protisúťažné správanie, ktoré bolo jeho predmetom, považovalo, minimálne do jeho skončenia, za preukázané a spôsobujúce ujmu výrobnému odvetviu.

41 Je síce pravdou, ako bolo zdôraznené v bode 35 tohto rozsudku, že inštitúcie Európskej únie majú povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať pri prijatí antidumpingového opatrenia, vyplýva skutočne z dumpingových dovozov, a vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, najmä ujmu, ktorá má pôvod v samotnom správaní výrobcov Spoločenstva. TMK Europe sa odvoláva na túto povinnosť a v podstate uvádza, že vzhľadom na to, že jedna z týchto inštitúcií vedela o šetrení, ktorého výsledok mohol preukázať, že samotné správanie výrobcov Spoločenstva mohlo aspoň čiastočne prispieť k ujme spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva, uvedené inštitúcie nezohľadnili v antidumpingovom konaní ujmu „riadne“ preukázanú.

42 Treba však pripomenúť, že v každom prípade prináleží účastníkom konania dovolávajúcim sa neplatnosti antidumpingového nariadenia, aby predložili dôkazy preukazujúce, že iné faktory, ako sú tie, ktoré sa vzťahujú na dovozy, mohli byť natoľko dôležité, aby mohli spochybniť existenciu príčinnej súvislosti medzi ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Spoločenstva a antidumpingovými dovozmi (pozri v tomto zmysle rozsudok Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 28 a citovanú judikatúru).

43 TMK Europe takéto dôkazy nepredložila, keďže sa iba odvolala na to, že začatie šetrenia Komisiou, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia o hospodárskej súťaži, musí mať nevyhnutne vplyv na dumpingové šetrenie, a keďže ani jej odvolanie sa na to, že výsledok prvého z týchto šetrení napokon viedol Radu k zastaveniu uplatňovania nariadenia č. 2320/97, nestačí na uznanie, že mohlo mať vplyv na dumpingové šetrenie.

44 Z toho vyplýva, že TMK Europe nepreukázala, že iné faktory, ako sú tie, ktoré sa vzťahujú na dovozy, mohli byť natoľko dôležité, aby spochybnili existenciu príčinnej súvislosti medzi ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Spoločenstva a antidumpingovými dovozmi.

45 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné konštatovať, že preskúmanie položenej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať dopad na platnosť nariadenia č. 2320/97.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Preskúmanie položenej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať dopad na platnosť nariadenia Rady (ES) č. 2320/97 zo 17. novembra 1997, ktorým sa zavádzajú konečné antidampingové clá na dovoz určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa alebo nelegovanej ocele s pôvodom v Maďarsku, Poľsku, Českej republike, Rumunsku a Slovenskej republike a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 1189/93 a zastavuje konanie v súvislosti s týmito dovozmi s pôvodom v Chorvátskej republike.

Podpisy